

Конституція України. Норма права

У виданні представлена Конституція України - Основний Закон України, із змінами станом на 01.01.2020 року.

Видання містить постатейний зміст та має зручний формат (В6) для повсякденного використання.

КОНСТИТУЦІЯ УКРАЇНИ

станом на
01.01.2020

Офіційний текст

НОРМА
ПРАВА®

Київ – 2020

УДК 342.4(477)(094)
К65

Джерело документа –

<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254к/96-вр>

Увага! Копіювання вбиває книгу

Конституція України : чинне законодавство
К65 станом на 01 січня 2020 р. : Офіц. текст. – К.: Норма
права, 2020. – 100 с.

ISBN 978-617-7850-02-0

У виданні представлена Конституція України із змінами, внесе-
ними згідно із Законами, станом на 01 січня 2020 року.

УДК 342.4(477)(094)

ISBN 978-617-7850-02-0

© Видавництво «Норма права»
(оформлення), 2020

Конституція України
прийнята на п'ятій сесії Верховної Ради України
28 червня 1996 року
(із змінами та доповненнями, станом на 01.01.2020 р.)

ПОСТАТЕЙНИЙ ЗМІСТ

	Ст.
Розділ I. Загальні засади.	1–20
Розділ II. Права, свободи та обов'язки людини і громадянина.	21–68
Розділ III. Вибори. Референдум.	69–74
Розділ IV. Верховна Рада України.	75–101
Розділ V. Президент України.	102–112
Розділ VI. Кабінет Міністрів України. Інші органи виконавчої влади.	113–120
Розділ VII. Прокуратура.	Видалений
Розділ VIII. Правосуддя.	124–131 ⁻²
Розділ IX. Територіальний устрій України.	132, 133
Розділ X. Автономна Республіка Крим.	134–139
Розділ XI. Місцеве самоврядування.	140–146
Розділ XII. Конституційний Суд України.	147–153
Розділ XIII. Внесення змін до Конституції України.	154–159
Розділ XIV. Прикінцеві положення.	160, 161
Розділ XV. Перехідні положення.	п. 1–16 ⁻¹

КОНСТИТУЦІЯ УКРАЇНИ
(Відомості
Верховної Ради України (ВВР),
1996, № 30, ст. 141)

{Із змінами, внесеними згідно із Законами
№ 2222-IV від 08.12.2004, ВВР, 2005, № 2, ст. 44
№ 2952-VI від 01.02.2011, ВВР, 2011, № 10, ст. 68
№ 586-VII від 19.09.2013, ВВР, 2014, № 11, ст. 142
№ 742-VII від 21.02.2014, ВВР, 2014, № 11, ст. 143
№ 1401-VIII від 02.06.2016, ВВР, 2016, № 28, ст. 532
№ 2680-VIII від 07.02.2019, ВВР, 2019, № 9, ст. 50
№ 27-IX від 03.09.2019}

{Закон України № 2222-IV від 08.12.2004 визнано таким, що не відповідає Конституції України (є неконституційним), згідно з Рішенням Конституційного Суду України № 20-рп/2010 від 30.09.2010 у зв'язку з порушенням конституційної процедури його розгляду та прийняття}

{Положення Конституції України, прийнятої на п'ятій сесії Верховної Ради України 28 червня 1996 року, із змінами і доповненнями, внесеними законами України № 2222-IV від 08.12.2004, № 2952-VI від 01.02.2011, № 586-VII від 19.09.2013, визнано такими, що є чинними на території України Постановою Верховної Ради України № 750-VII від 22.02.2014}

{Офіційне тлумачення до Конституції див. в Рішеннях Конституційного Суду

№ 1-зп від 13.05.97

№ 4-зп від 03.10.97

№ 6-зп від 25.11.97

№ 9-зп від 25.12.97
№ 8-рп/98 від 09.06.98
№ 11-рп/98 від 07.07.98
№ 1-рп/99 від 09.02.99
№ 4-рп/99 від 19.05.99
№ 7-рп/99 від 06.07.99
№ 9-рп/99 від 27.10.99
№ 10-рп/99 від 14.12.99
№ 4-рп/2000 від 11.04.2000
№ 6-рп/2000 від 19.04.2000
№ 13-рп/2000 від 16.11.2000
№ 15-рп/2000 від 14.12.2000
№ 2-рп/2001 від 28.03.2001
№ 4-рп/2001 від 19.04.2001
№ 5-рп/2001 від 17.05.2001
№ 7-рп/2001 від 30.05.2001
№ 11-рп/2001 від 13.07.2001
№ 14-рп/2001 від 16.10.2001
№ 4-рп/2002 від 20.03.2002
№ 7-рп/2002 від 27.03.2002
№ 8-рп/2002 від 07.05.2002
№ 10-рп/2002 від 29.05.2002
№ 12-рп/2002 від 18.06.2002
№ 15-рп/2002 від 09.07.2002
№ 16-рп/2002 від 17.10.2002
№ 17-рп/2002 від 17.10.2002
№ 2-рп/2003 від 28.01.2003
№ 5-рп/2003 від 05.03.2003
№ 12-рп/2003 від 26.06.2003
№ 16-рп/2003 від 14.10.2003
№ 19-рп/2003 від 10.12.2003
№ 21-рп/2003 від 25.12.2003
№ 22-рп/2003 від 25.12.2003
№ 5-рп/2004 від 04.03.2004

№ 11-рп/2004 від 19.05.2004
№ 19-рп/2004 від 01.12.2004
№ 6-рп/2005 від 05.10.2005
№ 9-рп/2005 від 13.10.2005
№ 7-рп/2007 від 09.10.2007
№ 11-рп/2007 від 11.12.2007
№ 12-рп/2007 від 11.12.2007
№ 5-рп/2008 від 02.04.2008
№ 6-рп/2008 від 16.04.2008
№ 12-рп/2008 від 25.06.2008
№ 16-рп/2008 від 17.09.2008
№ 23-рп/2008 від 15.10.2008
№ 26-рп/2008 від 27.11.2008
№ 6-рп/2009 від 26.02.2009
№ 7-рп/2009 від 16.04.2009
№ 8-рп/2009 від 28.04.2009
№ 23-рп/2009 від 30.09.2009
№ 7-рп/2010 від 11.03.2010
№ 8-рп/2010 від 11.03.2010
№ 10-рп/2010 від 01.04.2010
№ 11-рп/2010 від 06.04.2010
№ 12-рп/2011 від 20.10.2011
№ 16-рп/2011 від 08.12.2011
№ 19-рп/2011 від 14.12.2011
№ 2-рп/2012 від 20.01.2012
№ 3-рп/2012 від 25.01.2012
№ 9-рп/2012 від 12.04.2012
№ 2-рп/2013 від 29.05.2013
№ 4-рп/2013 від 12.06.2013
№ 5-рп/2014 від 15.05.2014
№ 1-рп/2016 від 15.03.2016
№ 11-рп/2019 від 02.12.2019}

Верховна Рада України від імені Українського народу – громадян України всіх національностей,

виражаючи суверенну волю народу,

спираючись на багатовікову історію українського державотворення і на основі здійсненого українською нацією, усім Українським народом права на самовизначення,

дбаючи про забезпечення прав і свобод людини та гідних умов її життя,

підключаючись про зміцнення громадянської злагоди на землі України та підтверджуючи європейську ідентичність Українського народу і незворотність європейського та євроатлантичного курсу України,

{Абзац п'ятий преамбули із змінами, внесеними згідно із Законом № 2680-VIII від 07.02.2019}

прагнучи розвивати і зміцнювати демократичну, соціальну, правову державу,

усвідомлюючи відповідальність перед Богом, власною совістю, попередніми, нинішнім та майбутніми поколіннями,

керуючись Актом проголошення незалежності України від 24 серпня 1991 року, схваленим 1 грудня 1991 року всенародним голосуванням,

приймає цю Конституцію – Основний Закон України.

РОЗДІЛ I

ЗАГАЛЬНІ ЗАСАДИ

Стаття 1. Україна є суверенна і незалежна, демократична, соціальна, правова держава.

{Офіційне тлумачення положення статті 1 див. в Рішенні Конституційного Суду № 3-рп/2012 від 25.01.2012}

Стаття 2. Суверенітет України поширюється на всю її територію.

Україна є унітарною державою.

Територія України в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

Стаття 3. Людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю.

Права і свободи людини та їх гарантії визначають зміст і спрямованість діяльності держави. Держава відповідає перед людиною за свою діяльність. Утвердження і забезпечення прав і свобод людини є головним обов'язком держави.

Стаття 4. В Україні існує єдине громадянство. Підстави набуття і припинення громадянства України визначаються законом.

Стаття 5. Україна є республікою.

Носієм суверенітету і єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування.

{Офіційне тлумачення положення частини другої статті 5 див. в Рішеннях Конституційного Суду № 6-рп/2005 від 05.10.2005, № 6-рп/2008 від 16.04.2008}

Право визначати і змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народові і не може бути узурповане державою, її органами або посадовими особами.

{Офіційне тлумачення положення частини третьої статті 5 див. в Рішеннях Конституційного Суду № 6-рп/2005 від 05.10.2005, № 6-рп/2008 від 16.04.2008}

Ніхто не може узурпувати державну владу.

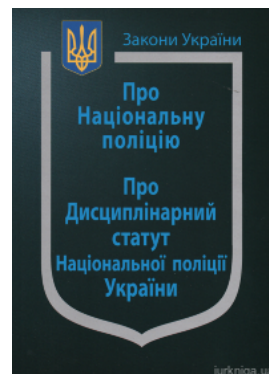
Книги, які можуть вас зацікавити

Кримінальний кодекс
України

Кодекс України про
адміністративні
правопорушення

Закон України "Про
Національну поліцію",
"Про дисциплінарний
статут Національної
поліції України"

Цивільний Кодекс
України

Кримінальний
процесуальний кодекс
України

Конвенція про захист
прав людини і
основоположних
свобод. Збірник
законодавчих актів.
Алерта

Перейти до галузі права
Конституційне право

Перейти на сайт →